

קיצור הדף היומי

ט"ז בַּחֶשֶׁן תשפ"ב ראש השנה • יג

שליש למעשר

התלתן - משתצמח לזרעים, **התבואה והזיתים** משיביאו שליש.
א. רבי יוסי הגלילי: 'מקץ שבע שנים במועד שנת השמטה בחג הסכות'.
קרא לשמינית שמיטה, מפני תבואה שהביאה שליש בשביעית
שנוהגת בשמינית כשמיטה,
ואין לומר: לא הביא כלל וקרא למצוות שמיטה עד חג הסוכות.

ב. 'וחג האסיף בצאת השנה'. אסיף - קציר,
בצאת השנה - תבואה שנקצרה בחג, - הביאה שליש לפני ר"ה,
וקים לרבנן אפי' בין שליש למשהו, שכל מדות חכמים כן,
בארבעים סאה - טובל, **חסר קורטוב** - אינו יכול לטבול בהן.
כביצה - מטמא טומאת אוכלין, **חסר שומשום** - אינו מטמא.
שלשה על שלשה - מטמא מדרס, **חסר נימא** - אינו מטמא.
ומוכח כן, ששאלו ר"כ: **מהיכן הקריבו עומר בכניסתן לארץ**,
וא"א שגדל ביד נכרי - ד'קצירכם' ולא קציר נכרי.
אלא שלא הביא שליש ביד נכרי וקים להו.
ודחי': שמא לא הביא כלל,
אבל במקום שהביא בין שליש לרבע לא קים להו
- ד'והעם עלו מן הירדן בעשור לחדש',
ולא יתכן: שבחמשה ימים גדלה מתחילתה, כל גידולה.
- **אלא** ד'ארץ צני' כתיב בה.

ר"ח הקשה: דאסיף אינו מיותר לקציר
ורק כך שמו ד'באספך מגרנך ומיקבך', בפסולת גורן ויקב.

ג. כריב"י: 'ועשת את התבואה **לשלוש השנים**', תקרי לשליש. נחשב עשייה
דלגופיא כבר כתיב 'וזרעתם את השנה השמינית ואכלתם מן התבואה ישן
עד השנה התשיעית'.

אורז דוחן פרגין ושומשמין קטניות **שהשרישו לפני ר"ה**
מתעשרים לשעבר, ומותרין בשביעית.
ואם לאו - אסורין בשביעית, ומתעשרין לשנה הבאה.
דמתוך שנלקטין מעט מעט הלכו אחרי השרשה ובבת אחת הוא.
אילן - אחר חנטה, **תבואה וזיתים** - אחר שליש, **ירק** אחר לקיטה,
וכרבנן: שסברו דאין בילה [לערבו בשוה ולעשרו].
דלר"ש שזורי: שיש בילה - יצבור גורנו לתוכו,

כפול המצרי, **מקצתו השריש לפני ר"ה**, ומקצתו **אחר ר"ה**
- אין תורמין ומעשרין מזע"ז, אלא צובר גורנו ומערבו,
ונמצא תורם ומעשר מחדש על החדש, ומישן על הישן בשווה.
משמואל: א. הלכה כר"ש שזורי
ב. אין בילה חוץ מיין ושמן
ג. הכל לפי גמר הפרי
וצריכא: **הלכה** ולא מטעם דבילה.
אין בילה - שלא יקשה למה יכול לעשר,
גמר פרי - שנגמר אחר ר"ה, ואי מיגמר לחוד הו"א
אפי' בתבואה וזיתים קמ"ל.